

ОДЛУКА о измјенама и допунама Устава Федерације Босне и Херцеговине

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналагању рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Водећи рачуна о ставу I.2. Закључака донесених на наведеној конференцији у Бону који потврђује «да је непристрасно и независно правосуђе» од «суштинског значаја за владавину права и помирење у Босни и Херцеговини»;

Констатујући Анекс Декларације Савјета за имплементацију мира од 16. децембра 1998. године, у којем је Управни одбор позвао на «усвајање закона, до 30. јуна 1999. године, којим би се успоставило независно и непристрасно судство, са акцентом на судским именованима и именованима за тужиоца, примјереним платама и објективним стандардима за именовање судија и тужиоца, који ће бити у складу са истим који се примјењују у европској демократској пракси, те промоцији мултиетничког судства широм БиХ;»

Признајући да је у Федерацији БиХ наведени закон прогласио високи представник 17. маја 2000. године, а касније га усвојио Парламент Федерације БиХ, те је објављен у «Службеним новинама Федерације БиХ», бр. 20/01;

Цијенећи чињеницу да, када је Независна правосудна комисија почела с радом у прољеће 2001. године, финансијска ситуација у правосуђу је била изразито лоша и Независна правосудна комисија је, у тијесној сарадњи са ентитетским министарствима правде и ентитетским парламентима, остварила значајно смањење годишњих трошкова судства и тужилаштва објединивши тужилачке функције, смањивши број првостепених судова те број судија и помоћног особља у правосудним органима;

Схватајући да је финансијска ситуација у судству и тужилаштву на свим нивоима у Босни и Херцеговини и даље изразито лоша и да се за годишње издатке за плате и друге накнаде судијама и тужиоцима издваја очито непропорционалан дио укупних буџета;

Схватајући такође да је садашња ситуација неодржива и да би могла да доведе до колапса правосуђа у Босни и Херцеговини;

Водећи рачуна о томе да су судови и тужилаштва створили значајан дуг због недостатка средстава да се издаци за оперативне трошкове и плате подмирују на вријеме, да је укупан дуг крајем 2004. године износио 16 милиона КМ и да су многим судовима основне услуге – као што су пошта и телефон – обустављене, па зато не могу да раде и пружају услуге које од њих захтијевају грађани Босне и Херцеговине;

Упознат са чињеницом да су судијама и тужиоцима у Босни и Херцеговини – захваљујући механизмима прописаним у садашњим законима – већ ионако високе плате повећане за приближно 40% од првобитног

повећања из 2000. године до децембра 2004. год. када су замрзнуте, док је у исто вријеме инфлација у Босни и Херцеговини била минимална;

Констатујући коминике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 3. децембра 2004. године у којем је Управни одбор истакао да «ефикасно провођење правде, кључни елемент посљератног опоравка БиХ, овиси о правилном функционисању и одговарајућој награђености правосудних органа» и у којем је дао своју пуну подршку ставу да је «хитно потребно да се изврши ревизија плата у судству да би се обезбиједила одговарајућа расподјела средстава која ће да омогући ефикасан рад правосудног система»;

Констатујући да је високи представник, да избјегне даље погоршавање ситуације, својом одлуком 13. децембра 2004. године замрзнуо плате у правосуђу и да је основана радна група, састављена од представника министарстава правде на нивоу ентитета и Босне и Херцеговине, Правосудне комисије Брчко Дистрикта, Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине, као и удружења судија и тужилаца из оба ентитета, са задатком да изврши ревизију плата у правосуђу и приреди нове законе;

Поздрављајући препоруке радне групе да плате судијама и тужиоцима треба да буду усклађене између ентитета, да накнаде које су укинули ентитетски парламенти 2003. године не би требало да се уведе, да би плате судијама и тужиоцима требало да се умјерено смање, да би садашње плате требало и даље да буду замрзнуте док просјечна плата у Босни и Херцеговини не достигне одређени ниво, да, када плате поново почну да расту, да расту у истом постотку као и просјечна плата у Босни и Херцеговини, чиме се остварује фиксни омјер између просјечне плате у Босни и Херцеговини и плата у правосуђу, као и стална усклађеност међу ентитетима;

Поздрављајући чињеницу да је Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине на сједници одржаној 23. августа 2005. године подржао препоруке радне групе;

Позивајући се на коминике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 24. јуна 2005. година у којем је Одбор изразио да је и даље забринут «због изазова фискалне одрживости са којим се суочавају власти у Босни и Херцеговини, посебно на ентитетском нивоу»;

Схватајући да је реализација препорука радне групе од највећег значаја за функционисање правосудног система у Босни и Херцеговини и да је у том погледу неопходно да почну да се остварују од почетка наредне буџетске године која почиње 1. јануара 2006. године;

Схватајући да би смањење плата и других накнада у судству и тужилаштву, које је посебно релевантно, правично и потребно, било немогуће без измјене и допуне Устава Федерације Босне и Херцеговине;

Узевши у обзир и размотривши сва ова питања, високи представник доноси сљедећу:

ОДЛУКА

о измјенама и допунама Устава Федерације Босне и Херцеговине

Амандман утврђен овом Одлуком чини њен саставни дио. Наведени амандман ступа на снагу 31. децембра 2005. године, осим ако га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом тексту, истом облику, без измјена и допуна и без додатних увјета прије 30. децембра 2005. године. Ако Парламент Федерације Босне и Херцеговине амандман усвоји у другачијем тексту, са измјенама и допунама или уз додатне услове, он неће ступити на снагу.

У случају да амандман који чини саставни дио ове Одлуке ступи на снагу у складу са одредбама ове Одлуке, ступиће на снагу на привременој основи, све док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна или додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у «Службеним новинама Федерације Босне и

Херцеговине».

Сарајево, 9. децембра 2005.

Педи Ешдаун

Високи представник

АМАНДМАН НА УСТАВ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

АМАНДМАН CVI

Иза члана IX.11.е, додаје се нови члан IX.11.ф, који гласи:

«Члан 11.ф

(1) Као изузетак од принципа из става 1. члана IV.C.7, става 3. члана V.4.11 и става 4. члана VI.7 овог Устава, плата и/или друге накнаде судији могу бити умањени законом донесеним до 10. јануара 2006. године.

(2) Умањење из става 1. овог члана може се извршити само једном.

(3) Ставови 1. и 2. овог члана не могу се тумачити тако да је на било који начин или у било којем облику, директно или индиректно, дозвољено неко друго умањење плате и/или других накнада судији заштићених ставом 1. члана IV.C.7, ставом 3. члана V.4.11 и ставом 4. члана VI.7 овог Устава.»